

Sygn. akt II Ka 137/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak (spr.)
Sędziowie:	SSO Bogdan Górski SSO Jerzy Kozaczuk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Luby Fiłoc

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2015 r.

sprawy **M. S.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a §4 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 14 stycznia 2015 r. sygn. akt II K 1156/14

I. wyrok zmienia w ten sposób, że:

- z opisu czynu przypisanego oskarżonemu eliminuje: „będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości”
- przypisany oskarżonemu czyn kwalifikuje z art. 178 a § 1 kk,
- uchyla orzeczoną wobec oskarżonego karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,
- na podstawie art. 178 a § 1 kk wymierza karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda,
- orzeczony wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obniża do lat 2 (dwóch),
- uchyla orzeczenie o zasądzeniu od oskarżonego 120 złotych tytułem opłaty,

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od oskarżonego M. S. na rzecz Skarbu Państwa 300 złotych opłaty za obie instancje oraz 20 złotych tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

M. S. oskarżony był o to, że:

w dniu 3 października 2014r. w miejscowości M., pow. (...), woj. (...) na drodze publicznej jechał jako kierujący samochodem m-ki F. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości,

tj. o czyn z art. 178a§4 kk.

Wyrokiem z dnia 14 stycznia 2015r. Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowiecki, oskarżonego M. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za czyn ten z mocy art. 178a§4 kk skazał go na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 42§2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Na podstawie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 3 października 2014r. do dnia 14 stycznia 2015r. Zasadził od oskarżonego kwotę 120 zł tytułem opłaty i kwotę 70 zł tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego w części orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego i na podstawie art. 427§2 kpk i art. 438 pkt 3 i 4 kpk wyrokowi temu zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na dowolnym uznaniu, że brak jest okoliczności uzasadniających przyjęcia w niniejszej sprawie szczególnie uzasadnionego wypadku określonego przepisem art. 69§4 kk zd. 2, co doprowadziło do orzeczenia wobec M. S. kary 5 miesięcy pozbawienia wolności, bez warunkowego zawieszenia jej wykonania,

2. rażąco niewspółmierność orzeczonego oskarżonemu za przypisany mu czyn środka karnego, wyrażającą się w wymierzeniu mu 4 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, w sytuacji gdy stopień społecznej szkodliwości przypisanego czynu zabronionego wynikający ze sposobu i okoliczności jego popełnienia, rodzaju naruszonych reguł ostrożności i stopnia ich naruszenia, wagi naruszonych obowiązków, rodzaju i charakteru naruszonego dobra, a także stopień winy oskarżonego uzasadniły orzeczenie tego zakazu z ograniczeniem do jednej kategorii pojazdów, a mianowicie „B”, a w zakresie pozostałych rodzajów pojazdów na okres roku,

podnosząc powyższe zarzuty wniósł o:

I. dopuszczenie dowodów z:

a) dokumentów załączonych do niniejszej apelacji w postaci:

- wyroku rozwodowego z dnia 13 grudnia 2011r. Sądu Okręgowego w Siedlcach oraz wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 10 kwietnia 2014r.,

- umowy o pracę,

- zawiadomień o wysokości rat kredytowych,

b) wywiadu kuratora sądowego

na okoliczność istnienia szczególnie uzasadnionego wypadku pozwalającego orzec wobec M. S. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania,

II. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec M. S.:

- kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania,

- środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii „B” na okres 4 lat, natomiast w zakresie pozostałych kategorii pojazdów na okres roku.

Na rozprawie odwoławczej obrońca popierał apelację i wnioski w niej zawarte.

Prokurator wnosił o nieuwzględnienie apelacji obrońcy oskarżonego, przy jednoczesnej zmianie kwalifikacji prawnej na art. 178a§1 kk, w pozostałym zakresie wnosił o utrzymanie wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W pierwszym rzędzie stwierdzić należy, iż na uwzględnienie zasługuje zgłoszony przez prokuratora na rozprawie odwoławczej wniosek o zmianę kwalifikacji czynu przypisanego M. S., co wiąże się ze zmianą przepisów prawnych, jaka miała miejsce już po wydaniu wyroku przez Sąd I instancji.

I tak w dniu 21 marca 2015r. weszła w życie ustawa z dnia 20 lutego 2015r. (Dz. U. 2015.396), która w art. 1 pkt 63 lit. b wprowadziła do art. 107 kodeksu karnego nowy §4 w brzmieniu „W razie skazania na grzywnę zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem roku od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania”. Przepis ten ma zastosowania w przedmiotowej sprawie, albowiem M. S. wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 24 marca 2011r. w sprawie II K 142/11 za występki z art. 178a§1 kk skazany został właśnie na samoistną karę grzywny, które to skazanie było podstawą przyjęcia przez Sąd Rejonowy kwalifikacji z art. 178a§4 kk. Tymczasem, w powołanej wyżej sprawie grzywna wykonana została w dniu 11 października 2011r., natomiast zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych do 1 lutego 2012r. Powoduje to, że przy uwzględnieniu aktualnego, korzystniejszego brzmienia ustawy (art. 4§1 kk) wynikającego z wprowadzenia do kodeksu karnego §4a art. 107, w chwili popełnienia czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania, nastąpiło zatarcie skazania za popełnienie przestępstwa w sprawie II K 142/11. To z kolei wyklucza możliwość przyjęcia kwalifikacji z art. 178a§4 kk, który wymaga uprzedniego skazania za jedno z przestępstw wymienionych w tym przepisie, który to warunek nie został spełniony w odniesieniu do M. S.. Z tych też względów Sąd Okręgowy dokonał zmiany wyroku Sądu I instancji poprzez wyeliminowanie z opisu czynu uprzedniego skazania za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości i przyjęciu kwalifikacji z art. 178a§1 kk. Konsekwencją przyjęcia nowej kwalifikacji prawnej było uchylenie kary pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd I instancji i potrzeba wymierzenia nowej kary w granicach sankcji przewidzianej w art. 178a§1 kk.

W ocenie Sądu Okręgowego spełniającą wymogi art. 53 kk będzie samoistna kara grzywny. Dokonując wyboru takiego rodzaju sankcji Sąd miał między innymi na względzie czas i miejsce w jakich doszło do popełnienia czynu – w bardzo późnych godzinach nocnych (około północy), co nawet przy uwzględnieniu, że oskarżony kierował na terenie wielotysięcznego miasta pozwalają przyjąć, iż natężenie ruchu, w którym uczestniczył M. S. nie było zbyt znaczne. Określając ilość, a także wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na względzie wysokość dochodów osiągniętych przez oskarżonego, a także jego sytuację rodzinną i osobistą wynikającą między innymi z dokumentów załączonych do apelacji obrońcy. W przekonaniu Sądu Odwoławczego, grzywna w wysokości 100 stawek dziennych w wysokości po 30 zł nie przekracza możliwości płatniczych oskarżonego, nie wpłynie również negatywnie na jego możliwości wywiązywania się ze zobowiązań alimentacyjnych.

Orzekając o wysokości środka karnego Sąd miał na względzie przede wszystkim wysokość stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego w chwili kierowania przez niego pojazdem mechanicznym, który ponad dwukrotnie przekraczał stan nietrzeźwości. Okoliczność ta wskazuje, że oskarżony stanowił realne zagrożenie w ruchu drogowym kierując samochodem osobowym, co przemawia za odpowiednio długim okresem wykluczenia M. S. z uczestnictwa w ruchu drogowym i to w zakresie pojazdów mechanicznych wszystkich kategorii.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 437§1 kpk, Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku. Orzeczenie o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze uzasadniają art. 10 ustawy z dnia 3 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych oraz art. 636§1 kpk.

DP/bdk